

[N. P. Nielsen.]

Ved forliget har man taget sigte på at bekæmpe den uheldige prisudvikling, vi er inde i, og det store valutaunderskud, vi efterhånden har fået. Det fremgik klart af mit partis kriseplan, at vi erkendte tilstedeværelsen af disse to forhold. Det forslag, vi forelagde, om en omsætningsafgift i stedet for det anslag, der var fremme imod pristalsreguleringen, ville have været egnet til at afbøde de store vanskeligheder, vi har. At de ret forskellige foranstaltninger, man nu gennemfører, vil være i stand til at tilvejebringe den nødvendige balance i vor valutasituation og kunne løse spørgsmålene helt, er der vel næsten ingen der tror.

Om de foreliggende lovforslag om forskellige bestemmelser om større afgifter og indirekte skatter må vi sige, at vi efterhånden er blevet godt belemret med indirekte skatter. Det er ikke så forfærdelig længe siden, vi gennemførte et stort lovkompleks af lignende art, og nu står vi atter overfor forhøjelser på forskellige områder. Heldigvis drejer det sig i en del tilfælde om beskatninger på luksusbetonede varer, så derfor kan man ræsonnere således, at har man ikke råd til at bruge disse varer, må man lade være.

Det ene af lovforslagene drejer sig om statens tilskud til sukkerprisen. Som den højtærede finansminister oplyste, er der hidtil fra statens side ydet et betydeligt tilskud til nedsættelse af sukkerprisen. Det formindskes nu, og der kommer en stor forhøjelse af prisen på sukker. Forliget medfører, at engrosprisen på sukker bliver ca. 60 øre pr. kg.

Med hensyn til lovforslaget om omsætningsafgift indeholdt det oprindelige forslag en afgift på fodtøj og på porcelæn — det, man kaldte tallerkenskatten —, men disse afgifter er nu opgivet, og der gennemføres kun en teknisk ændring om en privilegeret stilling for leverandører, når en handlende går konkurs.

For tipningens vedkommende skal der senere gennemføres en afgift på 5 øre for hver række — det oprindelige lovforslag fastsatte afgiften til 10 øre.

Omsætningsafgiften på stærke drikke skal forhøjes fra $33\frac{1}{3}$ pct. til $37\frac{1}{2}$ pct., hvilket for en flaske akvavit betyder en stigning på 1 kr. 30 øre og for en pilsner 4 øre.

Man regner med, at disse forhøjelser tilsammen skal give et beløb på ca. 40 mill. kr., og, som den højtærede finansminister nævnte, er det bestemt i lovforslaget, at

denne forhøjelse ikke skal indregnes i pristallet.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale de foreliggende lovforslag til hurtig og velvillig behandling.

Villemoes: De ærede medlemmer har jo fulgt de forhandlinger, der i den sidste tid har fundet sted her på rigsdagen, og er nu efter den højtærede ministers forelæggelsestale temmelig godt kendt med enkelthederne i disse fire lovforslag.

Mit parti erkender fuldtud den alvorlige situation, vi er i med hensyn til vor betalingsbalance og den danske mønts faldende værdi. Hvad det første punkt angår, synes jeg, selvom regeringens forslag er noget reduceret, at der er gjort en indsats, der utvivlsomt vil virke i den rigtige retning og vel også skabe nogen lysning, hvis ikke situationen på verdensmarkedet fortsætter i samme fæle retning som i det sidste års tid.

Overfor inflationsfaren har den høje rigsdag derimod efter min mening ydet en altfor lille indsats. Men når det er således, at vor lovgivende forsamling er sammensat af repræsentanter for så mange forskellige anskuelser, som den er, og som den naturligvis bør være, må man alligevel hilse med glæde, at der har vist sig at være en sådan ansvarsbevidsthed hos dens medlemmer, at man har kunnet enes om en overenskomst på disse områder. Vi er alle af den mening, at vor betalingsbalance længe har været i uorden på trods af vore Marshallpenge og på trods af, at man har vist tilbageholdenhed på visse områder; men når verdensmarkedets priser på de store eksportartikler, som vi skal købe, er steget så overordentlig meget, som det har været tilfældet i de senere måneder, kan vi ikke helt klare situationen, selvom vi gør nogle forsøg af forskellig art, så længe vi ikke kan få mere for vore eksportvarer end hidtil.

Jeg stiller mig noget tvivlende overfor, om disse loves provenu vil blive så stort, som man har kalkuleret, og jeg hørte, at den højtærede finansminister var af samme anskuelse. Det er rigtigt, som den foregående taler, det ærede medlem hr. N. P. Nielsen, sagde, at det heldigvis er sådan, at man kan undlade at betale en del af de indirekte skatter ved at være lidt mere nøjsom end hidtil. Derfor kan man naturligvis ikke vide noget i forvejen om provenuet af de indirekte skatter, som vi jo flere gange tidligere har givet et lille nøk opad og altså også taget fat på her.

Alt i alt hilser jeg disse lovforslag med